

Det Forslag, som jeg her skal have den Ære at fremsætte for det høie Things Medlemmer, følger Flertallets Forslag, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at ogsaa Mindretallets Forslag med Hensyn til Resultatet gaar ud paa det Samme. Med denne korte Indledning anbefaler jeg denne Sag til en grundig Prøvelse af det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tidens Bestemmelse.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 113).

Der var til denne Behandling tilstillet følgende Vndringsforslag:

af Krieger, C. A. Hansen, Breinholt, Lyby, Suel, Andra, Fallesen og Jacobsen:

§ 2 udgaar.

Formanden: Jeg bemærker, at det forstaar sig af sig selv, at, naar Vndringsforslaget vedtages, maa Betegnelsen af den tilbageværende Del af Lovforslaget som § 1 af sig selv bortfalde, da der saa kun er een Paragraf.

Krieger: Derfor der et eller andet Sted i Provinserne endnu sidder en Læser, som opmærksomt følger Rigsdagstidenden, maatte det vistnok have forundret ham at se, at der efter den Forhandling, der fandt Sted om dette Lovforslag første Gang, det var fremme, ikke fandt en eneste Uttring ved Sagens 2den Behandling. Vi her i Salen vide vistnok meget godt, hvorfor det var Tilfældet. Det var, hvis jeg ikke ganske feiler, forudsat, at det Medlem, hvis hurtige Bortgang vi saa meget beklage (Magesen), vilde — hvilket ved 2den Behandling kunde ske uden Vndringsforslag — have bragt det Spørgsmaal frem, som nu foreligger gjennem et Vndringsforslag, nemlig om ikke Lovforslagets § 2 kunde udgaa. Der blev jo ved 1ste Behandling ført en indgaaende Forhandling, om det overhovedet var nødvendigt, at denne Sag blev gjort til Gjenstand for Lovgivningsmagtens Virksomhed, og det blev fra forskjellige Sider med megen Styrke udtalt, at den Bemyndigelse, Regjeringen begjærede, i og for sig ikke behøvede at finde nogen udtrykkelig Lovhjemmel; men naar der lige overfor denne Opfattelse staar den anden Opfattelse,

som formentlig nares af Regjeringen i dens Selshed, at det i ethvert Tilfælde er det Forsigtigste og det Rigtigste, at der gives en udtrykkelig Bemyndigelse til den paatænkte Ordning, er man, vistnok efter nogen Overveielse, bleven enig om, at det under saadanne Omstændigheder, hvor Sagen er tvivlsom, var det Naturlige at give denne udtrykkelige Bemyndigelse, som ønskedes, skjøndt man personlig var af den Mening, at der strengt taget ikke behøvedes en ny Lovhjemmel. Af den Grund vilde dette sidste Spørgsmaal vistnok ikke være bleven reist under Form af en Afstemning, men derimod vel nok Spørgsmaalet om § 2. Ved at gennemse Forhandlingerne — jeg var forhindret i at være tilstede ved 1ste Behandling — ser jeg ikke rettere, end at denne Paragraf maa kunne udgaa. Derved opnaar man nemlig dette, at man ikke i en forholdsvis temmelig lang Tid, i største Delen af Aaret 1880, saa at sige fremstiller Forholdet, som om Meget, der allerede var gjort omkring i Landet, var ulovligt; man lader dette Spørgsmaal staa hen, hvorledes den omtalte Artikel nærmest skulde forstaas, og man griber ikke ind i den Ordning, der paa forskjellige Steder, som det er oplyst, vistnok allerede er truffen, at man nemlig har rettet sig efter en anden Tidbestemmelse end den, som efter Regjeringsforslaget antages at følge af den omtalte Artikel i Christian den Femtes Lov, medens det paa den anden Side formentlig ved nærmere Overveielse vil erkjendes, at der ikke ved Paragrafens Udeladelse beredes Vanskeligheder for Regjeringen. Det, som med Hensyn til § 2 blev nævnt ved 1ste Behandling, hvor Spørgsmaalet om denne Paragraf iøvrigt traadte tilbage for Hovedspørgsmaalet om, hvorvidt en Lovbemyndigelse i det Hele taget behøvedes, er Forholdet til Almanaken, det er Spørgsmaalet om, hvilken Overveielse der skulde finde Sted med Hensyn til en eller anden lille Forandring i eller Tilleg til Almanaken. Men Forholdet er dette, at Almanaken for 1880 er færdig; det, der er Spørgsmaal om, er Almanaken for 1881, og nu synes det at være aldeles naturligt, at de Overveielser, der skulde finde Sted med Hensyn til Almanakens Indretning for 1881, foretages under den nye Lovs Herredømme, hvad der netop opnaas ved, at § 2 gaar ud. Jeg tænker mig nemlig, at dette Lovforslag, naar det, som der ingen Grund er til at betvivle, maatte blive vedtaget i det andet Thing, saaledes som det kommer herfra, vil blive forelagt Hans Majestæt Kongen til Stadsfæstelse næste Aar, 1880. Saa er Almanaken for 1880 ude og i fuld Virksomhed, og saa tages der fat paa Almanaken for 1881. Man vil da med Hensyn til den senere Ordning kunne træffe de Bestemmelser, som svare til den nye Lov; derved opnaar man, at man ikke blander sig i forskjellige Foranstaltninger med Hensyn til Tiden, som maatte være truffene omkring i Landet for 1880, og at Almanaken for